

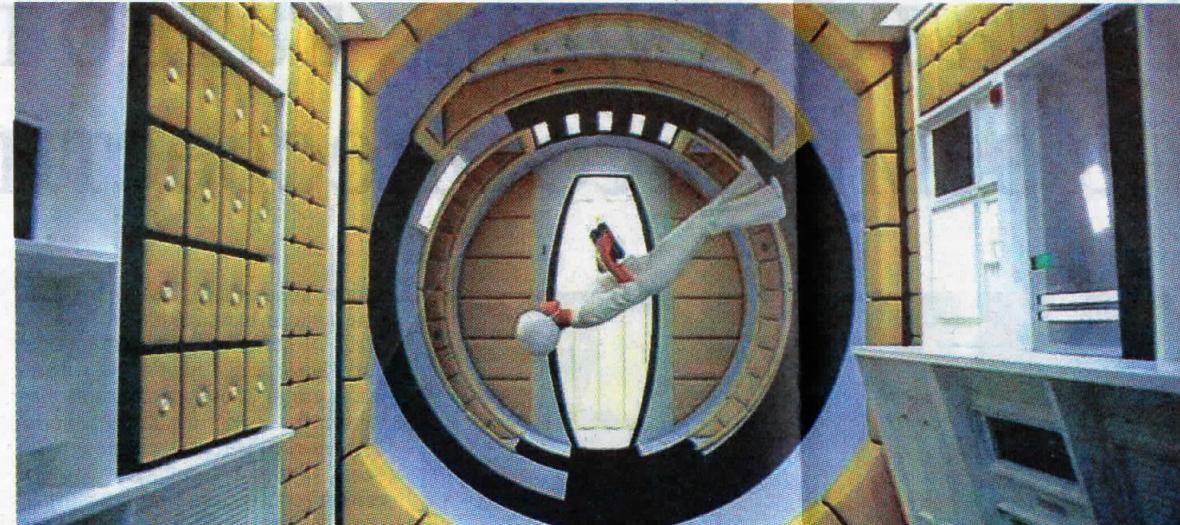
Критичарите си го бараат местото при презентација на Македонија

„Занаетот не ни е таму каде што треба да е“, укажа на одржаната трибина Бојан Иванов

КАТЕРИНА БОГОЕВА

Македонското здружение на ликовни критичари AICA Македонија, неделава со цел да започне отворено преиспитување на денешната позицијата на ликовната критика и критиката воопшто, ја организираше првата, од неколкуте најавени јавни дискусији, давајќи им можност на своите членови и на јавноста, отворено да проговорат за теми и прашања кои се однесуват на релациите меѓу уметничката практика, нејзиното толкување и воопшто институционалното организирање на ликовната сфера.

Трибината под наслов „Критика и изборот: Ликовната критика и македонската презентација на современата уметност во странство“, покажа дека постојат многу разидувања кај ликовните критичари во дефинирање на сопствената позиција, на нивното влијание и во кристализирање на целите кон кои треба заедно да се стремат. Дали AICA пререгистрирана со новите законски прописи во здружение на граѓани сочинето од стручни лица, може и колку да решава за квалитетот на уметничките дела што не претствуваат во странство, интересот на држава при ликовните пре-

ПОЛИТИКА Досега не се водела политика на избор и претставување на земјата на книжевен план, која би била различна од дневната политика на арбитрирање, рече Елизабета Шелева на трибината организирана од AICA

зентирања, соработката со Министерството за култура и др. беа дел од поставените прашања, на кои се изнесоа различни искуства. Небојша Вилиќ посочи дека со Законот за култура постои можност здружението како невладина организација, заеднички да соработува во одредени проекти со Министерството за култура, каде спаѓаат и презентирањата во странство. Сега предпозите на AICA можат да бидат уплатувани до министерството, но сеуште, посочи Вилиќ, последниот збор за тоа кој и со што ја презентира Македонија го има Министерот за култура, во време кога во препораките од ЕУ се бара намалување на министерското влијание. Тој изнесе забелеш-

ки околу политиката на актуелните презентации, вбројувајќи ги и претставувањата во македонските културни центри во Софија и Њујорк. Елизабета Шелева од позиција на книжевен критичар говореше за неопходноста од ваков тип на јавни дискусији, но и од постоење на стручни здруженија на книжевни критичари, со оглед постоечките проблеми со селекцијата на книжевните дела што ја презентираат Македонија надвор. „Досега не се водела политика на избор и претставување на земјата на книжевен план, која би била различна од дневната политика на арбитрирање. Во земјава има луѓе кои континуирано ги следат актуелностите во

светската литература, но спектрот на делување им е стеснат. Не паметам кога во доделување на награди за литература бил вклучен и активен книжевен критичар“ - рече Шелева.

Ликовните критичари, но и дел од присутните уметници говореа и за потребата од поголема присуност на критиката во медиумите, за недостигот на негативна критика, за постепеното превземење на работите во рацете на Министерството за култура. „Не само во министерството туку и во институциите нема стратегија, утврдени критериуми за начинот на презентација. Ова е обид да се каже дека имаме добри уметници и критичари, но

дека не секогаш имаат можност да не презентираат како земја“ рече Абадиева, забележувајќи дека програмите кои ги нудат институциите не се земаат многу во обзор или воопшто не се реализираат, ној дека недостига транспарентност на меѓународните договори. На еден од несоодветните начини на презентација укажа Небојша Вилиќ, говорејќи за подготовките за поставување на македонска изложба во Хамбург во театарски центар во рамките на престојната културна презентација на Македонија во Германија.

„Занаетот не ни е таму каде што треба да е“ рече меѓу другото Бојан Иванов, инсистирајќи на потребата од позиционирање на правилата на ликовната критика, како подлога за квалитетно одлучување и градење доверба во јавноста и во државните институции, потсетувајќи истовремено на скандалот со рамената на ликовните дела во изминатите неколку години, во кој учествуваа и членови на AICA. Наде Пешева укажа на проблемот на неедуцираност на државната администрацијата која одлучува, но често нема слух да прифати реализација на добри ликовни проекти. „Како да се наметнеме за да не бидеме прескокнувани или ставани во функција на политиката“ - запраша меѓу другото Зоран Петровски, чие што прашање беше едно од неколкуте кои останаа отворени меѓу членовите на AICA, кои во оваа прилика ги имаше во мал број. За најсек, ликовните критичари најавуваат дискусија посветена на релацијата меѓу критиката и медиумите.